

JEORGIKA (2) *sb pl t*

jeorgika *a.* **jeorika** (2).

Wszystkie samogłoski jasne.

G skróót: Jeorgi. (1). ◊ A Jeorgika (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

W literaturze starożytnej: poetycki utwór opisowo-dydaktyczny poświęcony pracy rolnika [Georgica – księgi, w których bywa o rolnych rzeczach pisano Mącz 144c; oraczej nauki księgi – Georgica Cn] (2) : Wól á Zóná/ łą przednieyfzé rzeczy w Gośpodárstwie łtáteczného człowieká: o czym czytayćie Hefiodá Gréká hnet ná początku Georgi. OrzQuin P4; Pirwey w cienką piśzczálkę Máro Bukoliká/ Spiewał/ hoynieyfzym wirłzem podał Georgiká. StryjWjaz A2v.

HJ